

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011619
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011619.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. Q., o návrhu odsúdeného na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.9.2020 č.k. 9PP/108/2020-23 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.1.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. Q., nar. XX.XX.XXXX, zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 23.9.2020 č.k. 9PP/108/2020-23 rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného A. Q., nar. XX.XX.XXXX v I., nap. bytom: I., C. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Leopoldov o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava II, rozsudkom zo dňa 24.10.2017, sp. zn. 3T/71/2017 podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 3 roky nepodmienočne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zamieťa.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie, do dňa rozhodnutia o sťažnosti, neodôvodnil. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol o návrhu odsúdeného na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si odsúdený vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení napadnutého uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku a materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie). Prvostupňový súd ďalej uviedol, že z hodnotenie riaditeľa ústavu ďalej vyplýva, že odsúdený iba čiastočne plní jednotlivé body programu zaobchádzania z dôvodu, že kontakt formou návštev udržiava s rodinou iba v minimálnej miere, čo však súd nehodnotí negatívne. Splnená nebola zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že odsúdený opakovane vykonával nepodmienočné tresty odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, 3 rokov, 6

mesiacov, 6 mesiacov, ktorých výkon nemal na jeho osobu trvalo prevýchovný účinok, a to vzhľadom k tomu, že po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pokračoval v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti. Rovnako je potrebné zohľadniť, že odsúdený už bol raz podmiennečne prepustený, avšak ani táto šanca daná mu spoločnosťou, ani výkony trestov odňatia slobody na neho nemali prevýchovný účinok, a preto ho nemožno predpokladať ani v tomto prípade. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto žiadosť zamietol.

7. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku, neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež aj prostredie, v ktorom odsúdený žil pred spáchaním trestnej činnosti.

8. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie rôznorodej trestnej činnosti, svedčí o tom, že odsúdený si z predchádzajúcich trestov nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený už v minulosti využil (v roku 2003), no neskôr opätovne páchal úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú bol opakovane aj vo výkone trestu odňatia slobody.

9. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako chronickým páchatelom trestnej činnosti. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Celkové zhodnotenie osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas výkonu celého nariadeného trestu.

10. Odsúdený neodôvodnil podanú sťažnosť, preto tunajší súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia z pohľadu, či súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, či vzal do úvahy relevantné skutočnosti a či tieto správnym spôsobom vyhodnotil. Z tohto pohľadu nenachádza sťažnostný súd v konaní a v rozhodnutí prvostupňového súdu žiadne pochybenie. Napadnuté uznesenie je zároveň náležité odôvodnenie, ktoré ponúka dostatok zrozumiteľnej argumentácie, umožňujúcej poznať na základe čoho súd rozhodol a prečo tak rozhodol.

11. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

12. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.